

щитѣ Св. Ивана Рилскаго сѫ были заровени въ земята въ едно тайно и неизвѣстно мѣсто“; това трѣба да е станжло на скоро преди да се призмни града Тѣрново отъ Турцитѣ т. е. около 1390—92 година. Въ това неизвѣстно мѣсто стояли тія мощи заровени въ земята цѣли 76 години; и никой вижда се не е знаѧлъ че тія мощи сѫ скрити и заровени въ земята въ Тѣрново; както „юще и никой не знае за много други драгоценни за нашата народна исторія достопамятни нѣща, които може бы да сѫ были скрити и заровени въ земята въ онова жялостно и гибелно время на злополучното ни тогава Отечество.....“

Мощитѣ тія Св. Ивана Рилскаго сега се намиратъ пакъ въ Монастиря Св. Ивана въ Рилската пустиня на Витошъ пла-
нина при Софія; а сѫ се взели отъ Тѣрново по слѣдующія на-
чинъ, както се разказва за това въ списаніето Отца Неофита
Рилскаго и именно: „Слѣдѣ като се поутѣшили бойнитѣ време-
на и работи, нѣкой си филипополскій протопопъ Яковъ, быль
дошлъ въ Тѣрново при тогавашнія Грѣцки Митрополитъ за
своя нѣкоя работа, и случайно (или какъ? неизвѣстно) узналь
че мощитѣ Св. Ивана Рил. были лѣжали отъ много години
насамъ въ Архиепископіята (т. е. Митрополіята) Тѣрновска. То-
гава тоя протопопъ отишель въ Монастиря Св. Ивана и раз-
казаль на тамошнитѣ Монаси: „че онъ видѣлъ самъ мощитѣ
Св. Ивана Рилскаго въ Тѣрновск. Архиепископія и имъ се по-
клонилъ“. — Тогава като се извѣстило Братството Монастирско
за това, испратило нарочно едного отъ своитѣ Иноци за да до-
де тукъ въ Тѣрново, и да се увѣри, ако дѣйствително тія мо-
щи се тукъ намиратъ? Слѣдѣ като и тоя Иноокъ се увѣрилъ че
това е истина, возврналъ се назадъ въ Монастиря и явиль
за това на Братството. Тогава то, въ слѣдствіе на единъ собо-
ренъ сѫбѣть, доказало за това на благочестивата царица Кира
Марія или Господжа Мара, дѣщера на благочестиваго деспота
Георгія Бранковича, бывшаго по него време Владика Сѣрбски;
и всички іж молили за да исходатайства предъ Султанъ Мах-
муда II нейнъ (ако и не сѫщи) синъ, да издаде ферманъ